

4.

ФИЛМСКО
БДЕЊЕ ДУШЕ
2010

4. ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ

СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ

Горњи Милановац

Бач

22-24. ОКТОБАР 2010.

ПРОГРАМ 4. „ФИЛМСКОГ БДЕЊА ДУШЕ“

(Означено звездицом приказује се симултано у Горњем Милановцу и Бачу)

Петак, 08. октобар,

18.30 часова – Патријаршијски двор

ОТВАРАЊЕ ИЗЛОЖБЕ (ДИЈА-ПРОЈЕКЦИЈЕ)

„ПРАВОСЛАВЉЕ НА ИНТЕРНЕТУ“

У организацији Дрштва љубитеља фотографије, филма и видео остварења „Беофото”, - Беочин и уз сарадњу Завода за културу Војводине – Нови Сад.

Изложбу отвара Његово преосвештенство владика сремски Господин Василије.

У програму учествује хор карловачке Богословије, Секула Петровић, књижевник, Лука Салапура, ликовни критичар, Срђан Илић, филмски радник

Понедељак, 11. октобар

15.30 часова - Свечана сала Карловачке Богословије

Посебан програм за ученике Карловачке Богословије

„Чувари Космета“ 1, програм документарних филмова,

аутора Мире Лолић-Мочевих, продикција: РТВ Републике Српске Бањалука

(„Црна река“, „Кончул“, „Зоћиште“, „Св. Арханђели“)

Четвртак 14. октобар

13.30 часова – Свечана сала Карловачке гимназије

Посебан програм за ученике Карловачке гимназије

„... И не уведи нас у искушење...“, 112’, дугометражни документарни филм,
аутора Николе Лоренцина, продукција: Фикс Фокус Београд

Четвртак 14. октобар

19.00 часова - Сала Западног Универзитета
гостовање „Филмског Бдења Душе“, у Темишвару, Румунија
у сарадњи са Удружењем Срба – Културно удружење „Бели багрем“ из Темишвара

Програм филмова:

1. „Чувари тишине“, 18’, аутора Драгана Елчића, ТВ БК Београд
2. „Капија“, 10’, аутора Милана Белегишанина, прод. РТВ Војвод., Нови Сад
3. „Ласта“, 17’, аутора Милана Белегишанина, прод. РТВ Војвод. Нови Сад

Пратећи програм:

Изложба фотографија „Бисери фрушкогорског Атоса” аутора
Слободана Милетића

Петак, 15. октобар

13.00 часова - Сала темишварске Гмназије „Доситеј Обрадовић“
Посебан програм за ученике Гмназије
„Стеван Сремац“, 25’, документарни филм Миомира-Микија Стаменковића, продукција:
„Народно позориште“ Крушевац
и
Изложба фотографија „Бисери фрушкогорског Атоса” аутора Слободана Милетића

Понедељак, 18. октобар

15.30 часова - Свечана сала Карловачке Богословије
Посебан програм за ученике Богословије
„Чувари Космета“ 2, програм документарних филмова, аутора Мире
Лолић-Мочевић, продикција: РТВ Републике Српске, Бањалука

(„Дечани“, „Грачаница“, „Бањска“, „Сопоћани“)

Петак, 22. октобар

15.30 часова - Свечана сала Карловачке Богословије
Посебан програм за ученике Карловачке Богословије
„... И не уведи нас у искушење...“, 112', дугометражни документарни филм
аутора Николе Лоренцина, продукција: Фикс Фокус Београд

18.00 часова - Свечана сала Карловачке Богословије
Програм: „Кинотека Бдења Душе“*
„Ћирилица“, 15', аутор: Жељко Комосар, РТС ТВ Београд 1991.
„Боб звани камен“, 30', аутори: Срђан Илић, Јован Радуновић и Љубомир Бечејски, продукција:
ТВ Нови Сад 1991/92.
„Живели“ (Medicine For The Heart), 51', аутори: др Andrei Simić i Les Blank, produkcija: Andrei
Simić, Vikram Jayanti и Edward Levin, техничке услуге: Flower Films, CA, USA, 1987.

20.00 часова - Свечана сала Карловачке Гимназије
Програм „Бдење душе 1“*
„Обожавање Божура“, 34', аутор: Слободан Симојловић, продукција: РТС ТВ Београд
„Боја моје душе“, 27,5', аутор: Радослав Пандуревић, продукција:
РТВ Републике Српске Бањалука
„Други живот“, 5,5', аутор: Биљана Шева, продукција: РТВ Републике Српске Бањалука
„Била сам мала“, 24'. аутор: Бранко Лазич, продукција: РТВ Републике Српске Бањалука
„Вјечном љубављу - Манастир Липље“, 30', аутор: Мира Лолић- Мочевић, продукција: РТВ
Републике Српске Бањалука

Субота, 23. октобар,

18.00 часова - Свечана сала Карловачке Богословије
Програм „Бдење Душе 2“*
„Јесен“, 5', аутор: Бранко Радаковић, Бач, самостална продукција
„Бели анђео“, 6', аутор: Миомир-Мики Стаменковић, продукција: „Народно посориште“
Крушевац
„Деца Лазине ливаде“ (The Children of Lazo's Grove), 95', autor: dr Andrei Simić и Марија

Будисављевић Опарница Симић, продукција: Институт за етнографски филм Универзитета
Јужна Калифорнија

20.00 часова - Свечана сала Карловачке Богословије

Програм „Бдење Душе 3“*

„Добровољно умро“, 28,5’, аутор: Бранко Лазић, продукција: РТВ

Републике Српске

„Београдски паримејник“, 22,5 минута, аутори Ивана Ковачевић (сценарио) и Драган Марковић
(режија), продукција: РТС ТВ Београд, Редакција за науку и образовање

„Школа живота“, 19’, аутор: Игор Пожгај, продукција: РТВ Републике

Српске Бањалука

„Мицићев кофер“, 55’, аутори: Слободан Симојловић,

продукција: „Пиксел фектори“ Београд и РТС ТВ Београд – Документарни програм

Недеља - 23. октобар

Завршетак „Филмског Бдења Душе“ и испраћај гостију.

Фестивал се симултано одржава у:

БАЧ-у – суорганизатор Дом културе Бач

ГОРЊЕМ МИЛАНОВЦУ – суорганизатор Културни центар Горњи Милановац

Репризе програма 4. Карловачког Филмског Бдења Душе у Србији и иностранству:
од 1. новембра 2010. до октобра 2011.

Успутни осврт организатора „Филмског Бдења Душе“:

Упркос овако богатом, разноврсном, за Србију и српски народ ван Србије, афирмативном програму, који ће видети не само публика у Сремским Карловцима и Србији, већ и у Будимпешти, Темишвару, Бањалуци, Херцег Новом, Чикагу, Вашингтону, Лос Анђелесу, Сиднеју – а вероватно и у још неким великим центрима наше Дијаспоре, организатори ни ове године нису добили финансијску подршку од државних фондова, почев од покрајинских па до владиних министарстава која су задужена за финансирање културних манифестација ове врсте. Организатори и даље не желе да верују да у њиховој домовини има људи на власти који не воле Србију, њену историју, културу и духовност. У сваком случају, за чињеницу да ипак имамо „Бдења Душе“, као и да ћемо моћи да угостимо бројне ауторе и поштоваоце наше манифестације, заслужни су једино Општина Сремски Карловци, Сремска Епархија, Карловачка гимназија, Богословија и Факултет за менаџмент (С.Карловци / Нови Сад), Завод за културу Војводине и Културни центар Горњег Милановца. Све остало што недостаје на овој манифестацији нека иде на рачун савести оних који су могли финансијски да је помогну, а нису хтели.

Директори „Филмског Бдења Душе“

ФИЛМОВИ И АУТОРИ

„... И НЕ УВЕДИ НАС У ИСКУШЕЊЕ...“, дугометражни документарни филм, 112 минута, аутор: Никола Лоренцин, продукција: Фикс Фокус Београд

Материјал је снимљен у заједницама „Земља живих“, на салашима у Ченеју и Вилову, затим, женском манастиру код Бачког Петровог Села и заједници код села Брајковац (општина Лазаревац), коју је, такође, отворила и о којој брине Епархија Бачка.

У филму и серији, о својим пороцима, одлукама да се лече, жељама и надама, на отворен, искрен и изнад свега потресан начин говори петнаестак младића, девојака и младих жена, који су, како сами кажу, конзумирајући разне дроге „додирнули дно дна“.

Поред искрености филм краси и оптимизам који ови млади људи изражавају.

Никола Лоренцин, филмски и тв редитељ, критичар и педагог (Јагодина, 1940). Школовао се у Земуну, Пули и Београду. Дипломирао на Филозофском факултету (група за општу књижевност и теорију) и на Академији за позориште, радио, филм и ТВ у Београду (филмска и тв режија). Писао филмску и тв критику. Бавио се педагошким радом као професор на Факултету драмских уметности у Београду – предавао предмет „Документарни филм“. Сарађивао са многим телевизијама, а највише са ТВ Београд.

Важнији радови у последње две деценије: “Време телевизије” - серија (2007), „Неимари“ средњеметражни филм, (2006), „Бандиера росса“, средњеметражни филм (2005), „Крај бакарног доба“, средњеметражни филм (2004), „Зрно злата“, краткометражни филм (2000), „Бајка о Богосаву“, краткометражни филм (2000), „Моја Десанка“, краткометражни филм (1996), „Гласови из невремена“, краткометражни филм (1993), „Што те нема“, краткометражни филм (1993), „Луна росса“, средњеметражни филм (1990)...

Живи и ради у Београду.

„ЧУВАРИ КОСМЕТА“, програм документарних тв филмова, аутор: Мира Лолић-Мочевић, продикција: РТВ Републике Српске Бањалука

Мира Лолић Мочевић од марта 2007. године као дио новинарске екипе Радио Телевизије Републике Српске у неколико наврата путовала је на Косово и Метохију, те је тако настао серијал од 20 емисија „Чувари Космета“ (И, ИИ и ИИИ), репортажних записа који свједоче о прошлости и садашњости. Трагајући у првом серијалу за одговором на питање ко су „Чувари Космета“, ауторица емисије нас води до монаштва и народа, окупљених око задужбина Немањића подигнутих у Рашко-призренској епархији.

ТВ емисије од по 25 минута, о манастирима на Косову, Метохији и са границе Србије и Косова. Овом приликом груписани су у два програма:

Програм 1, 101 минут: „Црна река“, „Кончул“, „Зоћиште“, „Св. Арханђели“;

Програм 2, 110 минута: „Дечани“, „Грачаница“, „Бањска“, „Сопоћани“

„ВЈЕЧНОМ ЛЈУБАВЉУ - МАНАСТИР ЛИПЉЕ“, 30', документарни,
аутор: Мира Лолић- Мочевих, продукција: РТВ Републике Српске Бањалука

Пјесма о вјечној љубави једног младог човјека водила је кроз живот и довела до простора манастира Липље у непосредној близини Бањалуке. Тамо је пронашао вјечну љубав, а њега је пронашла и причу о њему и његовој вјечној љубави у телевизијску репортажу преточила екипа Радио Телевизије Републике Српске.

Мира Лолић-Мочевих рођена је 18.07.1961. године у Бањалуци, по занимању дипломирани журналиста, удата, мајка троје дјеце.

Од 1. фебруара 1993. године ради на Српској Радио Телевизији (данашњој Радио Телевизији Републике Српске). Новинар и уредник у информативно-политичком програму, уредник студија у Бањалуци и шеф ДЕСК-а информативног програма, и од 2003. године директорица програма Телевизије РС. Припремила је близу 500 телевизијских емисија и серијала - путописне емисије-серијали „Разгледница отаџбине“, „Пут у Свету Земљу“, „Чувари Космета“, „У потрази“ – седмогодишњи циклус емисија о људским правима, „Стоп бијелој куги“ – ауторски пројекат емитован од 2003. до 2010. године који се бавио различитим аспектима пронаталитетне политике, „Духовна лира“ – серијал 11 емисија о животу и дјелу владике Николаја Велимировића и бројне репортаже.

Ауторица је и двије књиге „Пут у Свету Земљу“ и „Чувари Космета“. Живи и ради у Бањалуци.

„БИЛА САМ МАЛА“, 24', документарни, аутор: Бранко Лазић,
продукција: ТРВ Републике Српске Бањалука

Документарни филм “Била сам мала“ је прича о човјеку који је за вријеме Другог свјетског рата, ризикујући властити живот, из концентрационог логора Горња Ријека спасио тридесеторо дјеце од сигурне смрти.

Четрнаестогодишњи Милош Станишљевић 1942. креће у потрагу за браћом која су одведена у логор . Браћу није нашао, али је успио да избави другу дјецу коју је чекала сигурна смрт... Неки од њих су и данас живи . И памте...

Бранко Лазић – редитељ и продуцент;

Рођен, 1968. у Сарајеву, Босниа и Херцеговина;

Од 2007. ради на Телевизитији Републике српске као редитељ и продуцент. Ауторе је великог броја документарних емисија и филмова.

Филмографија

СВЕТИ КАМЕН, Документарни филм, продукција СРТ 1993; НИЈЕ СРПСКИ ЋУТАТИ, Документарни филм, продукција- АТВ 1999. Награде-Специјална награда жирија новинара на међународном фестивалу документарног филма у Бару (1999), и награда жирија на међународном тв фестивалу у Словачкој “Голден бегар” Кошице (2000); ЧЕТИРИ СТИХА ЗА БОЖИЋ, Документарно играни тв есеј, производња АТВ 2000; ШКОЛА ЖИВОТА, Документарни филм, производња АТВ-2001. Селекција међународног тв фестивала “Голден Бегар” у Словачкој (2001); ТАЈНЕ РАТА, Документарни филм, продукција-АТВ 2007; ХРАМ, Документарни филм, продукција РТРС 2009. Селекција фестивала “Бдење душе“ Сремски Карловци, Србија, 2009; / Ревизија филмова са фестивала приказана у следећим градовима: Чикаго, Вашингтон, Будимпешта, Херцег Нови... ТВ-РТРС, РТВ, ТВ МОСТ.../

ДОБРОВОЉНО УМРО, Документарни филм, продукција РТРС 2009. Селекција међународног ТВ фестивала Бар , Црна Гора, 2009. Специјална пројекција, Београдски фестивал документарног и краткометражног филма 2010. Национална селекција ИНПУТ Будимпешта 2010. ТВ-РТРС, РТВ, РТС, ТВ МОСТ...

Живи и ради у Бањалуци.

„ДОБРОВОЉНО УМРО“, 28,5', документарни, аутор: Бранко Лазић, продукција:
РТВ Републике Српске

Јасеновац је највећи концентрациони логор у Другом свјетском рату, за истребљење људи ван Њемачке. Према процјенама историчара за 5 година постојања логора на најзвјерскији начин од стране усташког режима НДХ, истребљено је између 500 000 до 600 000 Срба, Рома, Јевреја и антифашиста, а међу њима 10 500 дјеце од колијевоке до 14 година. Јула 1942, по завршетку офанзиве на Козари, у овај логор дотјерано је 12 236 дјеце, отете од родитеља, без икаквих услова за живот. Ријетко које дијете је успјело да преживи логор и побјегне из тог пакла. Једно од њих је и Раде Радивојац. Ово је његова прича.

„ОБОЖАВАЊЕ БОЖУРА“, 34 минута, документарни, аутор: Слободан Симојловић,
продукција: РТС ТВ Београд, Редакција документарног програма

Прича о култу косовског божура, код српског народа.

„МИЦИЋЕВ КОФЕР“, 55 минута, документарни, аутори: Слободан Симојловић,
продукција: „Пиксел филм“ и РТС ТВ Београд – Редакција окументарног програма

Прича о животу, уметности и страдању једног од наших најоригиналнијих и у свету најпризнатијих уметника, између два светска рата, Љубомиру Мицућу, оснивачу часописа „Зенит“ и уметничког покрета који је по часопису добио име „Зенитизам“.

СЛОБОДАН СИМОЈЛОВИЋ рођен је у Београду 29.07.1968.

Редитељ, сценариста и продуцент - дипломирао на ФДУ у Београду. Од 1993. снима документарне, етнолошке, експерименталне филмове и видео радове. Оснивач је уметничко-теоријске групе „Дирекција Централне Телевизије“.

Аутор је више филмова за децу у продукцији Евровизије (ЕВУ) који се од 2005. са успехом приказују на националним ТВ станицама широм света.

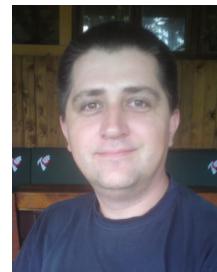
Добитник је више међународних и домаћих признања за филмска и видео остварења. Живи и ради у Београду.

„БОЈА МОЈЕ ДУШЕ“, 27,5 минута, документарни, аутор: Радослав Пандуревић,
породукц.: РТВ Републике Српске Бањалука

Прича о девојци, која је од малена везана за инвалидска
колица, али којој овај хендикеп није препрека да
нормални живи, ради, ствара, дружи се...

Радослав Пандуревић рођен у Сарајеву 15.12.1973. године.
Основно и средње образовање завршио у Сарајеву 1991. Исте године
уписује Електротехнички факултет у Сарајеву, али због ратних дешавања
прекида студије. Послије рата бави се разним пословима, да би 2002.
године почео да ради на Радио Телевизији Републике Српске у сектору
реализације. Ту стиче огромно радно искуство учествујући у реализацији
бројних телевизијских емисија. Ради даљег усавршавања и образовања
уписује 2005. године Академију Умјетности у Бањалуци, драмски одсјек -
група режија. У марту 2010. дипломира са документарним филмом “Боје
моје душе” и стиче звање режисера. У току студирања и рада на РТРС-у
ради на неколико кратких играних и документарних филмова. Међу њима
се издвајају кратки играни филмови “Воз за Некрополис”, “Апсолутни
почетници”, а од документарних најзначајнији су “Ултра Чаки” и “Боје
моје душе” који је, уједно, и дипломски филм на Академији Умјетности
у Бањалуци. Живи и ради у Бањалуци.

„ДРУГИ ЖИВОТ“, 5,5 минута, документарни, аутор: Биљана Шева, продукција: РТВ Републике Српске Бањалука

„Други живот“ је назив документарног филма који говори о животу људи, (затвореника) у затвор „Туњице“ у Бања Луци. Затвореници који су осуђени за ратни злочин и убиство, служе казну у затвори, тако што су свој смирај и други живот нашли у изради икона од дрвета.

Биљана Шева, рођена 20. септембар 1971; Радно искуство: 1993 - 2009. Радио-Телевизија Републике Српске (РТРС), Бањалука, радно мјесто: нелинеарни монтажер, линеарне и нелинеарна монтажа бројних документарних репортажа, режија и монтажа документарних филмова који су учествовали на фестивалима у Бару, Новом Саду, Малој Плани...; режија и монтажа музичких спотова, ТВ реклама, шпица, цинглова, монтажа и обрада звука, пост-продукција, обрада видеа Завршила одсјек монтаже на Академији Умјетности, Бањалука. Живи и ради у Бањалуци.

„ШКОЛА ЖИВОТА“, 19 минута, документарни филм, аутор: Игор Пожгај, продукција: РТВ Републике Српске Бањалука

Прича о школовању дјеце повратника у опустјело село на Купрешкој висоравни. Предраг и Митар имају 6 односно 7 година. Сваки дан до школе путују 5 километара у једном правцу, трактором. У школи која је прије рата бројала преко стотину ученика сада сједи осам ђака. Ово је прича о великим, малим људима. Прича о школовању дјеце повратника, у опустјело село на Купрешкој висоравни. Предраг и Митар имају 6 односно 7 година. Сваки дан до школе путују пет километара у једном правцу. У школи која је прије рата бројала неколико стотина ученика сада сједи свега 8 ђака. Ово је прича о великим – малим људима.

Игор Пожгај рођен 23. октобар 1978, Апсолвент Филозофског факултета у Бањалуци, одсјек Новинарство. Новинар истраживач, репортер; за потребе централне информативне емисије урадио преко 1500 дневничких прилога и преко 100 репортажа за политички магазин Досије. Запослен на Радиотелевизији Републике Српске од 2006. као самостални уредник и аутор пројекта промовисања позитивних људских вриједности и врлина. Реализује се кроз седмични магазин Хероји и Феномени кој се емитује у прајм тајм термину и има изузетну гледаност. Ради посао уредника, новинара, водитеља... Од 2010. уредник документарног програма РТРС.

Из мноштва радова издваја: “Кружни Ток”, документарни филм, продукција РТРС 2008. (аутор) званична конкуренција фестивала “Загреб Дох - Загреб”; “Људски Фактор”, документарни филм, продукција РТРС 2008; “Прошетајмо до Косова и Метохије”, документарни филм, продукција РТРС 2008.(аутор), Специјална награда УО Београдског међународног фестивала ФИЦТС; “Монах и Вук”, документарни филм, продукција РТРС 2009; “Школа живота”, документарни филм, продукција РТРС 2009. Живи и ради у Бањалуци.

„БЕЛИ АНЂЕО“, 6 минута, експериментална етида, аутор: Миомир-Мики Стаменковић, продукција: „Народно позориште“ Крушевац

Музичко-сценска етида на тему „Белог анђела“, у извођењу уметника Крушевачког позоришта

Миомир-Мики Стаменковић - Рођен је 1928. године у Крушевцу а на филму је почео да ради јануара 1948. године у АВАЛА ФИЛМУ. Филмску каријеру почео је као асистент режије и редитељ појединих сторија тадашњих »Месечника«, »Филмских прегледа« и Спортских прегледа«, а затим као помоћник редитеља играних филмова код многих домаћих и страних аутора. 1964. године режира свој први играни филм »ПОД ИСТИМ НЕБОМ« у корежији са Љубишом Георгијевским, а у продукцији »Вардар филма«. 1967. године снима филм »ВУК СА ПРОКЛЕТИЈА« у производњи »Космет филма« из Приштине и »Центар филма« из Београда. За овај филм добио је бројна признања у земљи и иностранству а према евиденцији »Југославија филма« спада међу најкомерцијалније филмове.

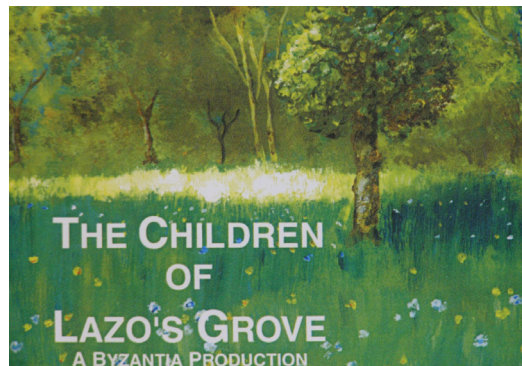
Остали филмови: 1970. - »КЛОПКА ЗА ГЕНЕРАЛА«; 1971. - »КАКО УМРЕТИ« ; 1973. - »СБ ЗАТВАРА КРУГ«; 1975. - »ДЕВОЈАЧКИ МОСТ«; 1980. - »НЕКА ДРУГА ЖЕНА«; 1984. - »ОПАСНИ ТРАГ«; 1985. године режира ратни трилер »ДВОСТРУКИ УДАР«; 1987. - »ЛАГЕР НИШ«; 1989. - »ВОЛЕО БИХ ДА САМ ГОЛУБ«; 1993. »МИЛУТИН« по истоименом роману Данка Поповића...

Последње две ипо деценије интезивно се бави режијом документарних филмова.

Има звање истакнутог уметника. Члан је Академије за филмску уметност и науку Југославије. Живи у Београду.

ДЕЦА ЛАЗИНЕ ЛИВАДЕ, (The Children of Lazo's Grove), 95 минута, документарни филм, аутори и продуценти др Andrei Simić и Марија Будисављевић Опарница Симић, професори на Универзитету Јужне Калифорније, САД, 2004.

...”Као професор антропологије у Институту за етнографски филм при Универзитету Јужне Калифорније, одлучио сам, са супругом, да снимимо документрани филм који би обухватио стогодина етничке и друштвене историје Johnstowna (Пенсилванија). Највише смо желели гледаоцима обратити пажњу на српске исељенике, који су у највећем броју, уосталом као и други источно-европски досељеници, стигли у Johnstown из бивше Аустроугарске. У случају Срба и Хрвата, већина је дошла из Лике и Кордуна. Скоро су сви били са села, слабо школовани и без техничке обуке. Зато су били приморани да раде најтеже послове под неподношљивим условима. Тек за време Другог светског рата радници у индустрији челика кобачно су стекли своја права као чланови радничких синдиката. Овај град је некада био један од највећих центара челика у Америци и огроман број рударски комплекс са више од двадесетдве хиљаде запослених”.

ANDREI SIMIĆ

„ЖИВЕЛИ“ – или „Лек за срце“ (Medicine For The Heart), 51 минута, документарни филм, аутори: др Andrei Simić i Les Blank, продукција: Andrei Simić, Vikram Jayanti i Edward Levin, техничке услуге: Flower Films, CA, USA, 1987.

“Током протеклих сто година, успешан талас имиграната је неговао и обогатио српску културу у Новом свету. Међу највидљивијим аспектима српског етничког живота су блистави обреди Српске Православне цркве и незадржива љубав према музици и игри. Живели је филм који на екран доноси сву виталност српске традиције у мозаику народне музике и уметности, религиозне раскоши, и знања имиграната. Сниман у Чикагу и северној Калифорнији, Живели упознаје гледаоце са богатством мало познате америчке етничке подкултуре.

Већина документараца који испитују етничке културе у Америци су, по природи, досадна. Les Blank-ov филм о Србима у Америци је забаван. Већина заслуга припада самим Србима, који су за разлику од већине америчких етничких група, не само задржали свој етнички идентитет, него га и ојачали. Blank се задржава на осетљивим елементима културе – музици, игри, храни, журкама – и чини да неопходна историјска позадина буде интересантна и битна.”

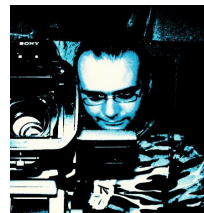
L.A. WEEKLY

„ЈЕСЕН“, 5 минута, експериментална етида, аутор: Бранко Радаковић,
Бач, самостална продукција

Аутор је са кратком филмском етидом “Јесен” покушао да дочара јесењу идилу низом призора које омогућава богата природа.

Бранко Радаковић, рођен је 26. јануара 1982. у Параћину, где је завршио гимназију 2001. Са једанаест година почиње да се бави уметношћу. Дипломирао је на Вишој школи ликовних и примењених уметности у Београду 2005. У Бачу живи и предаје ликовну културу у основној и средњој школи. Учествовао је у Отвореном ратном атељеу у Параћину 1999. и ђачком Вуковом сабору, на савезној ликовној смотри у Тршићу 2000. и 2001. Бави се различитим врстама уметничког израза: сликарством, музиком, поезијом, филмом...

Филмографија: „Време“ (2007), „Недоступна слобода“ (2007), „Путоказ за живот који не постоји“ (2007), „Време које пролази“ (2007), „Сећање“ (2007), „Таласи“ (2007), „Пут у Европу“ (2007), „Јесен“ (2007), „Лице истине“ (2007), „Слобода и перформанс“ (2008), Репортажа о два уметника“ (2009), „Мост љубави“ (2009), „Илузија“ (2009), „Скривена пројекција“ (2009), „Подељена Србија“ (2009), „Ово није филм“ (2010), „Најкраћи филм на свету“ (2010), „За сада без доброг наслова, а и без политичара“ (2010), „Глас Божији у народу“ (2010)... Остале активности: 2006. збирка песама “Траг који остаје” 2007. почео да пише за ђупријски е-фанзин “Хеллу цхерру веб зин”, 2008. за бањалучки е-магазин “Нови талас”, а 2009. и за ваљевски фанзин “Црне.мрље”. Живи и ради н у Бачу.

„БЕОГРАДСКИ ПАРИМЕЈНИК“, 22,5 минута, аутори: Ивана Ковачевић (сценарио) и Драган Марковић (режија), продукција: РТС ТВ Београд, Редакција за науку и образовање

Београдски паримејник српски кодекс из прве четвртине 13.века заједно са Мирослављевим и Вукановим јеванђељем спада у најстарије сачуване српске рукописе. Рукописи писани током средњег века носили су печат византијско-српских културних прожимања, духовних и уметничких стремљења. Необична судбина сведочанства која су сачувана током бурних историјских превирања и данас буде радозналост научне и интелектуалне јавности. О уметничким и књижевним донетима Београдског паримејника, о

времену када је написан и где се користио, о судбини овог рукописа, о месту где се данас чува и о резултатима вишедеценијских истраживања говоре наши познати научници: академик Предраг Палавестра, историчар др Радивој Радић, теолог др Зоран Ранковић, историчар књижевности др Ирена Шпадијер, археограф Катарина Мано- Зиси и филолог др Гордана Јовановић.

Ивана Ковачевић завршила је Филозофски факултет у Београду са звањем дипл. историчар уметности. Изабрала је рад на Телевизији као своје животно опредељење, а неопходно радно искуство је стекла у програмима за културу, науку и образовање у оквиру Радио Телевизије Србије. Као уредник-новинар свој идентитет гради у оквиру Редакције за науку и образовање бавећи се пре свега темама из области историје, културе, књижевности и др. Аутор је серијала „Старо српско писано наслеђе“ који представља полигон за боље упознавање са културом, духовним и уметничким утицајима и стремљењима Србије у средњем веку. Живи и ради у Београду.

Драган Марковић рођен је 27.08.1949 године. Завршио је Факултет драмских уметности у Београду. У дугогодишњој и плодној каријери, 38 година редитељског рада на Радио Телевизији Србије, био је сценариста, уредник и редитељ разних емисија, серијских

„ЋИРИЛИЦА“, 15 минута, документарни есеј, аутор: Жељко Комосар, РТС ТВ Београд, Прича о калиграфском богатству ћирилице.

Жељко Комосар, рођен 1965. у Панчеву. Завршио примењену уметност у Београду. Специјализовао калиграфију. Предаје калиграфију на „Академији лепих уметности“ у Београду. Поред калиграфије, бави се цртањем, сликањем, карикатуром и филмом. Излагао је више пута самостално и много пута на групним изложбама. За анимирани филм „Патка“ добио је две награде на интернационалним фестивалима.

Живи и ради у Београду.

Филмографија: „Калиграфија“, 1990. тв емисија, продукција: ТВ Београд; „Ћирилица“, 1991, тв серија у продукцији Образовног програма ТВ Београд; „Патка“, 1996, продукција ФРЗ Београд; „Твист“, 2004. и „За“, 2005, продукција „Фикс Фокус“ Београд.

„БОБ ЗВАНИ КАМЕН“, 30 минута, документарни филм, аутори: Срђан Илић, Јован Радуновић, Срђан Илић и Љубомир Бечејски

Robert Rade Ston (Божидар Стојановић) само је један од многих из друге генерације српских исељеника који су чували своје корене, неговали своју веру и културу, образовали се у Новом свету и посећивали свој Стари крај. Правник по образовању, дугогодишњи председник најстарије организације Срба у Америци (Српски народни савез, основан 1901. године), оснивач Српског музеја у Питсбургу (1992.) и издавач „Американског србобрана,, (штампа се непрекидно од 1905.) казује о свом животном путу...

Срђан (Ђорђа) Илић - рођен у Сремским Карловцима, студирао у Новом Саду и Београду. Као филмски и ТВ продуцент радио дугометражне игране и документарне филмове, а у ТВ продукцији (Телевизија Нови Сад) урадио преко 4.000 емисија свих жанрова Филмске копродукцијске пројекте радио са филмским и ТВ компанијама из Немачке, Мађарске, Италије, Чехословачке, СССР, Румуније и САД. Режирао документарне и кратке игране филмове и, као аутор, низ документарних ТВ емисија и репортажа из САД о нашим исељеницима у САД. Сарадник филмских фестивала у Пули, Београду, Новом Саду, Суботици (Палић,) и Сремским Карловцима. Председник је Удружења филмских и ТВ радника Војводине и члан Академије за филмску уметност и науку – Београд. Добитник награде „Искра културе,, Завода за културу Војводине 2005. за допринос развоју кинематографије у Војводини.

Филмографија: „Рафинерија,, Неопланта филм, 1968; „Побуна у Шаторалаујхељу,, Неопланта филм, 1970; тв серија „Корени,, ТВНС, 1991; „Корени,, Институт за филм и РТС, 1993; филмска документација „Спомен плоча,, УФТРВ, 1995; „Ево мене,, УФТРВ, 1997; припрема филмски и тв пројекат „Друго издање,, (или „Срби(н) у Америци,,), Панорама+ Нови Сад и СТВ-Чикаго, 2005-2010; Живи и ради у Новом Саду.

Јован К. Радуновић - Рођен у Дивошу, школован у Сремским Карловцима и Београду, Стеван Ластавица наставио је свој животни пут, као свештеник, у Трсту, Виндзору (Канада), Клертону, Кливленду и Детроиту (САД) и, на крају, упокојен у Аликвипи, Пенсилванија, САД, као владика источно-амерички и канадски. Свој стари крај, свој Дивош, никада није заборавио... Јован К. Радуновић Важнија филмска, телевизијска и књижевна дела: БЕЛИ КОЊ (филмски сценарио), ДЕЧАЈ И ГЕНЕРАЛ (средњеметражни играни филм, сценарио и режија), ЋУТАЊЕ ПРОФЕСОРА МАРТИЋА (тв драма, сценарио), УСПРАВНИ НАД ШИРИНОМ (тв филм, сценарио), КОРЕНИ (тв серијал, сценарио), ХЕГЕДУШИЋ – ГОВОР СЛИКА (тв филм, сценарио), ФРАУ ЛУЈЗА МИШИЋ (драма), WAРCЗАWA (поема), МОЛИТВА ЗА АГАТУ (сценарио, кантата, композитор Будимир Гајић), БДЕЊЕ ДУШЕ, аутор пројекта од 5 дугометражних документарно-играних филмова од по 90 минута и истоимене књиге као збирке сценаристичког материјала. Живи и ради у Сремској Митровици.

Љубомир Бечејски - Као стипендиста РТНС дипломирао на Академији уметности – одсек камере, у Букурешту, Румунија. Радио као сниматељ, директор фотографије и редитељ у филмској и тв продукцији у СРЈ. Живи и ради изван професије у Букурешту од 1994. године. Филмографија-Дугометражни играни филмови и ТВ серије: 1991 Српски рулет (ТВ филм); 1987 Вруце плате (ТВ серија); 1986 Београде, добро јутро (ТВ филм); 1986 Лијепе зене пролазе кроз град; 1984 Станимир силази у град (ТВ филм); 1983 Друга генерација ; 1982 Драгољуб и Богдан (ТВ документару); Документарни и ТВ филмови: Цовек који не постоји, Поклони цекања, Сезонци, Сан Петра Наница, Пустара, Добровољци, Нингеа о дата ин Банат, Боб звани камен, Фармер са Мораве, Плацмајстори, Све звезде.....и још преко 200 ТВ документарца. Живи и ради у Букурешту.

УДРУЖЕЊЕ ФИЛМСКИХ И ТЕЛВЕЗИЈСКИХ
РАДНИКА ВОЈВОДИНЕ
ПП ФИКС ФОКУС БЕОГРАД

„ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ“

„Филмско Бдење Душе“ замишљено је као манифестација, пре свега, документарних и краткометражних филмова који третирају најшире подручје историје, културе и духовности Србије. У те жанрове спадају филмови о историји и државности Србије, портрети знаменитих људи, филмови из области археологије, етнологије, историје уметности, савремене уметности, неговања традиције, екологије, спорта, о природним лепотама Србије и њених насеља... „Бдење душе“ је свака позитивна активност људи која доприноси бољем и срећнијем животу, афирмацији и ширењу истинских људских и националних вредности.

Одмах је јасно да овде нема места филмовима са негативном сликом Србије. Таква манифестација је нека врста противтеже фестивалима на којима, нажалост, као инспирација преовладавају теме са негативним сликама савремене Србије и њене блиске прошлости. Не мислимо да пред тим делом наше стварности треба склањати поглед. Напротив, уметност је дужна да се и тиме бави. Али је ружно, када се само у таквим сликама тражи уметничка инспирација, зато што су такве слике из Србије тренутно профитабилне, нарочито на иностраним филмским фестивалима. Као да се у тој шуми непријатних догађаја и негативних ликова не види, или не жели да види, да у Србији још увек има позитивних ликова, лепих предела, афирмативних догађања, великих тренутака у прошлости...

Преко наше манифестације и филмова које окупља, шири домаћа публика, а нарочито млади из наше Дијаспоре, треба да се суоче и освесте пред својим коренима, а страна публика, такође посредством Дијаспоре, упозна са нашим другим (позитивним) лицем. То јесте и треба да буде крајњи циљ ових напора. Другим речима, желимо да, посредством филма, обновимо и реafirмишемо неке наше традиционалне вредности.

Свака манифестација и сваки фестивал мотивишу ауторе, па ће их тако и ова наша мотивисати да стварају нова дела која одговарају профилу баш ове манифестације. То нам потврђује и досадашње, четворогодишње искуство. „Филмско Бдење Душе“ свакако ће допринети да се превазиђе дефицитарност филмова о Србији, Србима и другим народима који живе у Србији, с позитивном, а истинитом сликом - никако с „лакировкама“.

Сремски Карловци нису случајно изабрани као место одржавања ове манифестације. Ова некадашња, а све више и садашња, престоница српске духовности, мала српска Атина, по својој историјској симболици, и по свом средњеевропском изгледу, једино је право место за један

овакав скуп. Али, већ прву манифестацију (2007) видели су и заинтересовани у Иригу, Сремској Митровици, Зрењанину, Вршцу, Новом Саду, Ковину, Врбасу, Новом Бечеју, Србобрану, Нишу, Ужичкој Пожеги, Ваљево, Београди и Шиду... У иностранству, у организацији наше Дијаспоре, филмови су виђени у Чикагу, Будимпешти, Аделаиди и Сиднеју; од другог Фестивала прикључили су се Темишвар, Њујорк, Вашингтон... (Укупно 87 пројекција, око 130 сати програма у 24 града у Србији и 8 градова ван Србије, на три континента: Европи, Северној Америци и Аустралији).

Уверени смо да ће се овај ланац ширити. А то је једна од наших главних посебности и мисија. Жеља иницијатора, Удружења филмских и тв радника Војводине и Продуцентског предузећа „Фикс Фокус“ из Београда, је да привилегију гледања ових филмова немају само мештани Сремских Карловаца и шире околине, већ да се наша манифестација што више прошири на целу територију земље и иностранства. Сваки град, варошица или село, које има елементарне услове за пројекцију - биоскопску салу, дом културе и заинтересовану публику - моћи ће да добије програм ових филмова.

Од другог „Филмског Бдења Душе“ уведена је још једна новина, а то је систем „симултаног одржавања“ у више градова наше земље и у неколико у иностранству. Дакле, исти програм и исти филмови, истовремено на више места. Тиме се ни на који начин не умањује значај Сремских Карловаца као матице и официјелног седишта Фестивала. Сви учесници овог ланца могу да формирају своје локалне жирије и да додељују своје награде, али ће само оне награде које додели жири у Сремским Карловцима имати карактер званичних.

Кроз овај начин одржавања манифестације и кроз њене репризе, у периоду до следеће, филмовима се максимално продужава „живот“ и повећава гледаност. Дакле, и овде смо другачији од свих осталих филмских манифестација око којих се дижу буке неколико дана, а онда годину дана траје тајац. Наша манифестација се одржава на више континената и траје годину дана. По томе је јединствена у свету. И једино ће се тако реализовати наши напори ка ширењу праве слике о Србији, њеној култури и духовности.

Нажалост, 2009. године нисмо могли да реализујемо идеју о симултаности, јер нам републичка министарства нису дала ни минималну финансијску подршку. Ипак, манифестација је одржана симболично, у два дана, са смањеним бројем филмова, без жирија и награда, са импровизованим каталогом. Избор филмова наставио је током 2010. да, кроз репризе у земљи и свету, шири идеје ове манифестације. Упркос даљем игнорисању од стране државних органа задужених за праћење и помагање културе, манифестација стиче све више поштовалаца, па се чак обновило и интересовање неких градова за симултаним учешћем у организацији.

Такође, жеља нам је да се око ове манифестације временом окупе сви филмски ствараоци нашег порекла, а који живе и раде у иностранству. Прве године смо имали један филм из Бањалуке, друге - два филма из Будимпеште, треће два филма из Бањалуке, а ове године чак 14 филмова иза

Бањалуке и два дугометзражна из Америке.

Уверени смо да ће наша дијаспора све више узимати учешћа на Филмском Бдењу Душе, те да ћемо ускоро добијати филмове и из Канаде, Аустралије, Немачке, Шведске, Румуније... За овај оптимизам имамо покриће, јер знамо да и у иностранству аутори нашег порекла снимају филмове који концепцијски одговарају нашој манифестацији, а и сама манифестација стиче све већу и већу афирмацију и популарност међу нашим.

Исто тако, желимо да у ову манифестацију укључимо и друге народе који живе са нама. Године 2008. имали смо један филм о Словацима и један који су направили Мађари из Кањиже. Све указује да се наша идеја развија у најпозитивнијем смеру. Желимо да ова манифестација постане права саборност искрених и патриотских филмских уметника.

Специфичност ове манифестације није у медијској буци, већ у тишини у којој се одржава. Мали скуп аутора и љубитеља филма, у малом граду, са малим бројем филмова, али велики по пространству, броју реприза и перманентном трјању. Једном речју, по свом тихом мисионарству. А то све се постиже личним контактима и перманентним ширењем круга духовних сарадника. Уочљиво је да од прошле године више не употребљавамо израз „Фестивал“, већ „Манифестација“ и „Филмско Бдење Душе“.

После трогодишњег окупљања у Сремским Карловцима, дугих разговора и отворених промишљања суштине наше манифестације, многи филмски аутори и пријатељи овога што радимо, спонтано, дошли су до заједничког мишљења да реч „фестивал“ не изражава суштину наше манифестације. „Фестивал“, пре свега, дефинише сакупљање људи око неког садржаја ради такмичења, прослављања или весеља, неку врсту естрадне манифестације.

Насупрот томе, суштина наших намера је у искреном духовном повезивању путем филмске уметности. Наша манифестација блискија је црквеном богослужењу него друштвеном фештарењу. Ми дубоко верујемо да ће се увек око наших пројекција окупити сви они који имају истинску потребу за овим филмовима, и то без нарочите рекламе, која такође није примерена реч за позивање на духовна окупљања.

Погрешно је веровати да на овој манифестацији има места само за филмове „класичног“ профила. Напротив, отворени смо и за модерне приступе, и за авангарду, уколико модернизам и авангарда у себи не садрже негативне или деструктивне идеје у односу на традиционалне вредности – етичке, културне, духовне, естетичке... То није контрадикторност, јер деструкција и мржња никада не могу бити духовни и уметнички садржаји. А нас, у овом случају, пре свега интересује одуховљена уметност. Авангарда која мрзи и негира класику, нема перспективу, али има она која жели да је надгради и створи нове вредности на темељима постојећих.

*“Удружење филмских и телевизијских радника Војводине” и ПП “Фикс Фокус” Београд
Каталози са претходних бдења могу се видети на сајту: www.bdenjeduse.co.rs*

КРАТКИ ИСТОРИЈАТ СРЕМСКИХ КАРЛОВАЦА

Сремски Карловци налазе се на обронцима Фрушке Горе, на 57-ом километру од Београда, а на 11-ом од Новог Сада. У овој вароши, током векова више пута паљеној и пустошеној, сачувало се, захваљујући богатству историјских догађаја уз мноштво културно-историјских споменика. Хронолошки се развој Сремских Карловаца може пратити још од најстаријих дана. Калакача, Лака Стаза, Селиште познати су локалитети неолитске културе. Кроз Карловце су пролазили Грци и Келти и ту се задржавали краће или дуже време. Римљани су, осим стратешке важности (саобраћајнице и систем утврђења подигнутих обалом Дунава - тзв. „лимес”), увидели да је овај део фрушкогорског Срема погодан за гајење винове лозе. Један од римских императора с краја трећег века нове ере – Марко Аурелије Проб, пресадио је ову племениту културу у околини

Дивоша. Тако уз лимес, који је овуда пролазио и штитио Империју од варварских најезда, римски период у историји Сремских Карловаца је уједно и период зачетка виноградарства у овим крајевима. У време великих сеоба, од V до VIII века на овим просторима су, краће или дуже времена, боравили Источни Готи и Гепиди. Пропашћу ових последњих, нестаје сваки траг о насељима у карловачком атару у наредних седам и по векова. У писаним документима место се први пут помиње као тврђава Каром 1308. године. Незнатни остаци овог утврђења могу се и данас видети на узвишењима изнад зграде Магистрата. Место је припадало разним племићким породицама. До 1521. године Каромом је господарила угарска племићка породица Батори. Те године је турски војсковођа Бали-бег освојио Каром, срушивши тврђаву која више није обнављана. Наредних 170 година Сремски Карловци ће бити део турске империје. О Сремским Карловцима је остало доста података из тог периода, забележених у путописима аустријских посланика. У једном од ових путописа, чији је аутор био Антун Вранчић 1533. године, први пут је забележено словенско име Карловци. На крају Великог бечког рата (1683-1699), посредовањем Енглеске и Холандије, између Аустрије, Пољске и Венеције са једне, и Турске, са друге стране, склопљен је 26. јануара 1699. у свету познати Карловачки мир. Преговори су трајали 72 дана, а на узвишењу, на којем су дипломате преговарале, фрањевци су касније подигли Капелу мира. Карловачким миром Турци су потиснути са ових подручја и тек повремено прелазиће Дунав у пљачкашким налетима на територије које су изгубили. Од тада, историја Сремских Карловаца више ће се везивати за историју Хабзбуршке монархије. Најзначајније поглавље у историји Сремских Карловаца и историје Срба у Војводини је XVIII век. Сремски Карловци су постали центар јавног, политичког, просветног и уметничког живота Срба настањених северно од Саве и Дунава. На основу Привилегија аустријског цара Леополда I из 1690. године, Србима је загарантована слобода вере, право избора архиепископа и црквене власти. На првом народно-црквеном сабору у Крушедолу 1708. године основана је Митрополија са седиштем у истоименом манастиру. Митрополија је пренета у Сремске Карловце тек одлуком Трећег народно-црквеног сабора одржаног 1713. године у време митрополита Вићентија Поповића. У условима материјалног, политичког и културног успона у Сремским Карловцима су, двадесетих година XVIII века отворене прве више васпитно-образовне установе код Срба. О раду ових школа бринули су се сами митрополити, доводећи учене људе из Русије за учитеље и издржавајући школу и њене ученике. Централистичке тежње и кочење развијања националне свести међу Србима биле су основ политике бечког двора, пре свега, царице Марије Терезије. У оваквим околностима важну улогу је одиграо митрополит Стефан Стратимировић, који је својим угледом и везама, али и активном политиком, заслужан за издавање царске повеље 1791. године. Тим чином обнародовано је оснивање прве гимназије у српском народу. Карловачка гимназија отворена је 1. новембра 1792. године. Три године након оснивања гимназије, основана је и богословија, друга у

православном свету, одмах после Кијевске духовне академије. У време бурних револуционарних година 1848. и 1849, у Сремским Карловцима су се одиграли судбоносни догађаји за политички живот војвођанских Срба. Митрополит Јосиф Рајачић сазвао је сабор, у историји познат као Мајска скупштина, на којем је проглашено Српско Војводство, у чијем саставу су се нашле области Бачке, Барање, Срема и Баната. За војводу је изабран аустријски пуковник Србин Стеван Шупљикац, а дотадашња Митрополија проглашена је Патријаршијом. Титулу патријарха понео је сам Јосиф Рајачић. Изабран је Главни народни одбор, а формиран су и политички, економски, финансијски и други одбори. Године 1860. Српско Војводство прикључено је Угарској. У Карловцима се 1904. оснива и прво српско Соколарско друштво. Након завршетка I светског рата Сремски Карловци улазе у састав Државе Срба, Хрвата и Словенаца 1. децембра 1918. године. За време II светског рата место је било у саставу Независне Државе Хрватске. Сремски Карловци су ослобођени 23. октобра 1944. године. Данас у Сремским Карловцима живи око 9000 становника, тако да, иако мала бројем становника, ова варош има велики значај у српској историји, култури и духовности.

УЗ ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

Пратећи програм 2009.: Представљамо нове пројекте: „Друго издање,, или „Срби(н) у Америци,,

1985. године Срђан Илић презентовао је идејни пројекат документарних филмова и тв серије радног наслова „Корени,, Матици исељеника Војводине и ТВ Нови Сад. После више од пет година „стицања услова за реализацију,, пројекта о нашим исељеницима у Америку, Јован К. Радуновић написао је сценарио „Писма из Америке,, и заједно са Љубом Бечејским и Срдјаном Илићем, реализовали прва три документарна филма, ове, веровали су будуће серије, тек 1992. године у продукцији ТВ Нови Сад а уз знатну финансијску помоћ Привредне коморе Срема.

Срдјан Илић и Душан Нинков 1993. године снимају документарни филм „Корени,, у продукцији „Института за филм,, из Београда који је приказан и у Сремским Карловцима 2007. године. Други филм из тв серије „Корени,, (ТВ Нови Сад), „Боб звани камен,, планиран је за овогодишњи програм „Кинотека Бдења душе,,. Срђан Илић упорно наставља прикупљање писане документације, фото и филмске архиве, реализује сопствене видео записе 1993,

1994, 1995, 1999. и 2008. године у Америци (и Канади) да би обављене сценаристичке и продукцијске послове документажног документарног филма и 26 епизада тв серије коначно са екипом и представио 2009. године у Новом Саду и 3. Карловачком „Бдењу душе,,. План је био да се с пролећа 2010. године отпочне и реализација овог филмско-телевизијског пројекта у више држава САД уз сарадњу пет заинтересованих продуцената из Србије и два из Америке односно Канаде. Али...

Текст са сајта СТВ – Чикаго на адреси:

<http://srpskatelevizija.com/index.php?option=content&task=view&id=349&Itemid=>

Галерија „Мост,, Завода за културу Војводине била је прошлог јула домаћин интернационалној екипи филмско – телевизијског пројекта радног наслова „Друго издање,, (или „Срби(н) у Америци).

Gallery “Bridge”, last July was hosting event for an international team of film - the television project work titles, Second Edition, (or, Serbs (n) in the U.S.).

(photo: Miroslav Bata Petrovi i Dejan Ajduković, info: Dejan Ajdukovic)

Сремски Карловци, јула 2010.

„СРБИ(Н) У АМЕРИЦИ,

Галерија „Мост,, Завода за културу Војводине била је прошлог јула домаћин интернационалној екипи филмско – телевизијског пројекта радног наслова „Друго издање,, (или „Срби(н) у Америци). Овај скуп промовисао је почетак реализације дугометражног документарног филма и 26 епизода тв серије. Пројекат је замишљен као допринос историји српског исељништва на Северно амерички континент у периоду од 1895 до краја осамдесетих година прошлог века.

Дугогодишње припреме, прикупљање документације, фотографија, филмског и видео материјала, контакти са нашим људима или американцима српског порекла, помогли су аутору овог пројекта Срђану Илићу да припреми не само сценарио са обрађеним темама и планираним саговорницима већ и да обави велики део продуцентских припрема,

Тако се на поменутој прошлогодишњој промоцији окупило више личности и институција које су заинтересоване за помоћ, сарадњу и учествовање у припремама и реализацији овог захтевног пројекта, а посебно бих истакао: представнике новосадске „Панораме +,, (Олгица Агуцић), ПП „Фикс фокус,,-а из Београда (Мирослав Бата Петровић), Serbian television Inc. – Чикаго, САД (Тамара Весна), „Imageplant Inc. - Торонто, Канада (Боривоје Максимовић), РТВ – Телевизија Нови Сад (Александар Дотлић) и представници Факултета за менаџмент (Соња Вукобрат и мр Момчило Бајац (Нови Сад/Сремски Карловци) који су изразили пуну подршку пројекту и сву помоћ у припреми за реализацију која је тада најављена за пролеће 2010. године.

Знатижељан и заинтересован за догађаје који су уследили након прве јавне промоције (коју сам пратио и објавио вест на сајту СТВ – Чикаго) Срђан Илић и ја смо договорили сусрет и разговор у Сремским Карловцима јер сам мислио да за ову тему приличи и одговарајући амбијент. У крајње отвореном и искреном разговору Гдин. Илић је рекао

„Па, што се промоције пројекта тиче, урадили смо је, ја верујем, максимално и професионално. Поред конференције за штампу урађена је и једносатна телевизијска емисија истог наслова која је два пута емитована на програму РТВ и једном на САТ програму РТС, где сам на истом програму у емисији „Србија навези,, гостовао и најавио емитовање ове емисије и припреме за снимање комплетног пројекта на пролеће 2010. године. Али, ова тема нажалост није довољно интересантна за медије и продуcente а још мање за конкурсне комисије које одлучују „да ли да дају или не подршку,, појединим пројектима. Одбијени смо од стране Покрајинских органа којима смо се обратили за подршку и то на крајње непримерен начин уз прошлогодишње „копирано,, писмо којим се сопштава да „су средства ограничена,,. Тако је најавио снимања и сама реализација опет одложена. Јер није први пут да пројекат не добије зелено светло,, - резигнирано каже Илић.

Морао сам поменути и већ позната незадовољства и реакције „салона одбијених,, не само

синеаста већ и других уметника који не добијају подршку државе за своје пројекте.

Гдин Илић „То је тачно. Као што је тачно да се добар број пројеката одобрава путем снажног лобирања. Истичем овде још једну чињеницу која има утицаја на чланове комисије. То је мишљење и став екипе да овај пројекат треба (и мора) да финансира Матица. Он се, наравно, разликује од праксе да „дијаспора има пара па треба да помогне овај филмски и телевизиски пројекат,.. Ту сам јако опрезан јер сам током вишегодишњих контаката и припрема у Америци стекао утисак да је више идеја и подухвата су-финансирано од дијаспоре али са бледим резултатима који никако нису оправдали уложена средства,,

И како даље? Има ли решења или ће све да сачека боља времена и више разумевања Матице?

„Боља времена? То се на филму не очекује. За филм су увек „вунена времена,, Данас је мода одговорити „да смо у кризи и да нема довољно средстава,, Нећемо одустати наравно. Ова тема заслужује сваку пажњу и, посебно истичем, обавезу Матице да помогне реализацију. Верујем да ће стратешки потези државе Србије у циљу суштинског мењања односа Матица – расејање отворити пролаз и овом нашем пројекту. Ако ништа друго покушаваћемо опет – из ината. А шта друго! Нећемо одустати! Знамо да нисмо Холивуд у новчаном а још мање у програмском смислу. Максимално користимо све предности савремене технике односно јефтине продукције. Када пројекат реализујемо, након пројекција и емитовања, бићемо презадовољни када предамо материјал нашој Кинотеци и архиви РТВ. Мора остати трага о генерацијама наших исељеника који сведоче о прошлом веку, о догађајима који су потресали цео свет, о односу према Старом крају али и према новој домовини. То нам је основни мотив и зато не смемо одустати,,

Нисмо се жалили или кудили власт и судбину. То напосто није пристојно чинити на Тргу Бранка Радичевића у Сремским Карловцима. Срђан је обећао да ћемо се видети на јесен и опет промовисати идеју да снимање отпочне на јесен 2011. године. Све најбоље екипи и сарадницима.

За СТВ - из Сремских Карловаца Фото: Мирослав Бата Петровић; текст: Дејан Ајдуковић
Serb(s) in the U.S.

Gallery, Bridge, Monthly last July was hosted by an international team of film - the television project work titles, Second Edition, (or, Serbs (n) in the U.S.). This event promoted the beginning of the implementation of feature-length documentary film and 26 episode TV series. The project was conceived as a contribution to the history of Serbian emigration the North American continent from 1895 to the end of the eighties of the last century.

Many years of preparation, gathering documents, photographs, film and video material, contact with our people or Americans of Serbian descent, helped the author of this project Srdjan Ilic to prepare not only the finished screenplay and planned themes interlocutors but also to perform much of producers

Thus, the aforementioned promotion last year gathered more people and institutions who are interested in assistance, cooperation and participation in the preparation and implementation of this demanding project, and in particular I noted:

Representatives of Novi Sad, Panorama + (Olgica Agucić), PP, fix the focus, from Belgrade (Miroslav Bata Petrovic), Serbian television inc. - Chicago, United States (Tamara Vesna) “, Imageplant Inc.. - Toronoto, Kanada (Boris Maksimovic), TV - Television Novi Sad (Alexander Dotlić) and representatives of the Faculty of Management (Sonja Vukobrat and Mr Momcilo Bajac (Novi Sad / Sremska Karlovci) expressed full support for the project and the help in preparing for the implementation of the was then announced for spring 2010..

Curious and interested in the events that occurred after the first public promotion (which I followed and announced the news on the site STV - Chicago) Srdjan Ilic and I have agreed to meet and talk in Sremski Karlovci because I thought it befitting to this topic and appropriate environment.

In very open and honest conversation Mr. Ilic said, ‘Well, which is promoting the project is concerned, we have done is, I believe, the maximum and professionally. In addition to press conferences, made the one-hour television show of the same title which was broadcast twice on the air broadcasting and a satellite program at RTS, where I have the same Program of the show, Serbian navezi, appeared and announced the broadcast of this show and prepare for recording of the complete project in spring of

2010. year.

But unfortunately this topic is not interesting enough for the media and producers and even less for tender committees that decide, whether or not to give support, to individual projects. We rejected by the provincial authorities (which are addressed to support) and to the extremely inappropriate way with last year's 'copied' letter to the selves that are resources limited. So the announcement of the recording itself again delayed implementation. For not the first time that the project gets green light - resignation says Ilic. I had to mention the already known discontent and reaction, the Salon rejected, not only filmmakers but also other artists who do not receive state support for their projects.

Mr. Ilic: "It's true. As it is true that a good number of projects approved through heavy lobbying. Point out here one more fact that has impact on the members of the committee. It is the opinion and attitude to the project team should (and must) to finance Matica - Serbia . Our position is different from the practice of 'diaspora has money and they hafts help this film and television project. I'm here because I am very careful during the years of contacts and preparation in the United States gained the impression that the more ideas and venture co-funded by the Diaspora but the results pale by no means justify the invested resources,

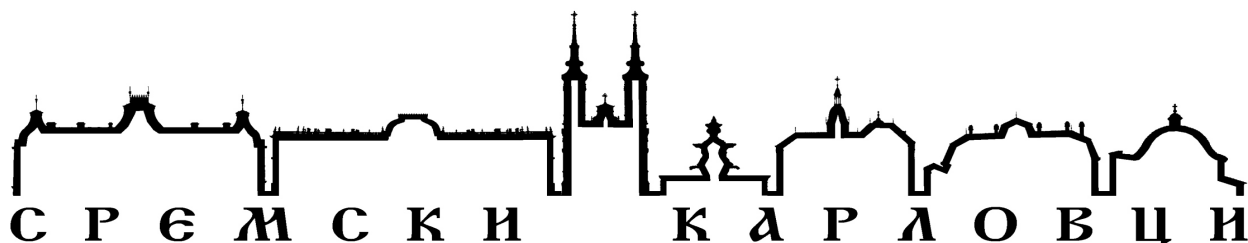
And what next? Is there a solution or it will all wait for better times and more understanding of Matica - Serbia?

'Better times? This is the film is not expected. For the film are always, woolen time. Today, the fashion answer, that we are in crisis and that there is insufficient funds. We will not give up of course. This issue deserves all the attention, and in particular to point out, the obligation to assist the implementation of Matica. I believe that the strategic moves of the state of Serbia with the aim of changing the fundamental relationship Matica - scattering and the open passage to our project. If nothing else will try again - out of spite. And what else? We will not give up! We know that we are not in the Hollywood money and even less in terms of programming. Maximum use all the advantages of modern technology and cheap production. When the project is implemented, after screening and broadcasting, we will be delighted when we surrender our material and archives of the Cinematheque broadcasting. It must remain our mark on generations of emigrants who witnessed the last century, about the events that shook the world, about the relationship between the Old and towards the end of the new country. That is our primary motive and that is why we must not give up '.

We have not complained or be angry on ours destiny. This simply is not decent to do in the Square Branka Radičevića in Sremski Karlovci. Srdjan has promised that we will see in the fall and again promote the idea to start filming in the fall 2011th year. All the best team and collaborators.

For STV - from Sremski Karlovci

Photo: Miroslav Bata Petrovic i Dejan Ajduković; text: Dejan Ajduković

УФТРВ
Нови Сад
ПП ФИКС ФОКУС
Београд

Филмско „БДЕЊЕ ДУШЕ“,
Сремски Карловци

Збирни преглед симултаних, репризних и пратећих програма

у 2007. години

- 19 -21.октобар – СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ, карловачка Гимназија и Богословија, 1.
Филмски фестивал „БДЕЊЕ ДУШЕ“;
21. октобар – ИРИГ, Дом културе – Награђени филмови;
21. октобар – СРЕМСКА МИТРОВИЦА, мала сала Позоришта – Награђени
филмови (У оба града приказани филмови: „Чувари тишине“,
„Ласта“ и „Између два света“);
02. новембар – ЗРЕЊАНИН, Културни центар – 1. програм;
03. новембар – ЗРЕЊАНИН, Културни центар - 1. програм, реприза;
09. новембар – ЗРЕЊАНИН, Културни центар - 2. програм;
10. новембар – ЗРЕЊАНИН, Културни центар - 2. програм, реприза;
16. новембар – ЗРЕЊАНИН, Културни центар – 3. програм;
17. новембар – ЗРЕЊАНИН, Културни центар - 3. програм, реприза;
21. новембар – ВРШАЦ, Дом омладине, 1. програм;
22. новембар – ВРШАЦ, Дом омладине, 2. програм;
23. новембар – ВРШАЦ, Дом омладине , 3. програм;
29. новембар – КОВИН, Центар за културу, 1. програм;
30. новембар – КОВИН, Центар за културу, 3. програм;
30. новембар – ВРБАС, Културни центар, Избор филмова: „Виминациум“, „Ласта“,

„Студентички триптих”;

11. децембар – ПОЖЕГА, Пољопривредна школа, Избор филмова: „Дах“, „Чувари тишине“, „Ласта“, „Између два света“;

16. децембар - НОВИ САД, презентација фестивала БД и пројекција награђених филмова;

27. децембар – НОВИ БЕЧЕЈ, Дом културе, Награђени филмови: „Чувари тишине“, „Ласта“, „Између два света“, „Неимари“;

у 2008. години

6, 13, 20. и

27. фебруар - СРБОБРАН – Дом културе, реприза комплетног фестивалског Програма;

21. фебруар - СЕЧАЊ – Дом културе, 1. програм;

28. фебруар - СЕЧАЊ - Дом културе, 2. програм;

01. март - СЕЧАЊ - Дом културе, 3. програм;

03. март - НИШ – Културни центар, Избор ненаграђених филмова и промоција књиге „БДЕЊЕ ДУШЕ“ Јована Радуновића;

04. март - НИШ – Културни центар – Награђени филмови: „Чувари тишине“, „Ласта“, „Између два света“, „Неимари“;

21. март - СРБОБРАН – Дом културе: награђени филмови: „Чувари тишине“, „Ласта“ и „Између два света“;

28. март - ВАЉЕВО – Дом културе: награђени филмови: „Чувари тишине“, „Ласта“, „Између два света“ и „Неимари“;

28. август - ШИД, галерија „Сава Шумановић“ пројекција награђених филмова;

23. септембар - БЕОГРАД, Руски дом: промоција књиге „БДЕЊЕ ДУШЕ“, проф.

Јована К. Радуновића и пројекција фестивалских филмова „Писма из Америке“ и „Корени“;

29. септембар - БЕОГРАД, Руски дом: избор филмова: „У почетку беше реч“, „Чувари тишине“ и „Ласта“;

4. октобар - СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ, Факултет за менаџмент, пратећи програм

2. Филмског фестивала „БДЕЊЕ ДУШЕ“: Округли сто

„Филм у души – душа у филму“ (11 сати) и

Патријаршијски двор; пратећи програм 2. Филмског

фестивала „БДЕЊЕ ДУШЕ“: Изложба фотографија

- „Бисери фрушкогорског Атоса – 16 година бдења
душе,, и пројекција филма „Клетва“;
- 10.-12. октобар - СРЕМСКИ КАРЛОВЦИ, карловачка Гимназија и Богословија, 2.
Филмски фестивал „БДЕЊЕ ДУШЕ“;
- 10.-12. октобар - програми 2. Филмског фестивала „БДЕЊЕ ДУШЕ“ - паралелно
НОВИ БЕЧЕЈ, ЗРЕЊАНИН, ИРИГ, СРЕМСКА МИТРОВИЦА, ВАЉЕВО и НИШ;
17. октобар - ВРБАС, Дом културе, пројекција награђених филмова на 1. и 2.
Фестивалу;
27. октобра - ВАЉЕВО: Свечана сала Гимназије: Пратећи програм фестивала:
Округли сто „Филм у души – душа у филму“;
13. новембар: КРАЉЕВО, ММЦ Кварт: промоција књиге „Бдење душе“ и
истоименог карловачког филмског фестивала са пројекцијом филмова;
02. децембар- НОВИ САД, Завод за културу Војводине; Галерија „Мост“: Пратећи
програм 2. фестивала: Изложба фотографија „Бисери
фрушкогорског Атоса – 16 година БДЕЊЕ ДУШЕ“ и пројекција
филма „Клетва“;
11. децембар- РУМА, Дом културе: пројекција филмова награђених на 2.
Фестивалу;
- 2008: у иностранству (Дијаспори)
16. април - БУДИМПЕШТА, Српски документациони и информативни центар,
биоскоп „Доку-арт“: пројекција фестивалских
филмова: „Ласта“ , „Чувари тишине“ и „Корени“;
29. марта - ЧИКАГО, (СКУ – Илиноис, уз сарадњу Српске телевизије-Чикаго)
приказивање избора филмова у Сали Српске братске
помоћи;
17. маја - ЧИКАГО, Српски културни клуб „Свети Сава“;
22. маја - ЧАКИГАО, просторијама Генералног конзулата Републике Србије у
Чикагу;
24. маја - ЧИКАГО, просторијама ЦШО „Свети Никола“ + још 4 пројекције;
5. јула - АДЕЛАИД - Хајндмарш, ЦШО „Свети Сава“ , избор фестивалских
филмова;

30. августа - СИДНЕЈ, Блектаун, ЦШО „Свети Никола“ избор фестивалских филмова;
- 10.-12. октобра - БУДИМПЕШТА, Српски документациони И информативни центар биоскоп „ДОКУ-АРТ“, Програм 2. Фестивала, паралелно (симултано);
- 10.-12. октобра - СИДНЕЈ-Блектаун, ЦШО „Свети Никола“, програм 2. фестивала, паралелно (симултано);
10. октобра - ЧИКАГО (Српска телевизија Чикаго) Програм 2. Фестивала, паралелно (симултано);
10. октобра - ЊУЈОРК (С.Р.Б.А. Радио), програм 2. Фестивала, паралелно
15. октобра - ТЕМИШВАР (Савез Срба Румуније) избор фестивалских филмова (као део програма „Дани Републике Србије у Румунији“);

у 2009. години

23. јануар - ЧЕРЕВИЋ: Завичајни музеј: Пратећи програм 2. фестивала: Изложба фотографија „Бисери фрушкогорског Атоса – 16 година „БДЕЊЕ ДУШЕ“ и пројекција филма „Клетва“;
24. јануар - СОМБОР, КЦ „Лаза Костић“, Дом културе, пројекција награђених филмова на 1. и 2. фестивалу „Бдење душе“;
26. јануар - ПОЖЕГА, пројекција филмова награђених на 2. Фестивалу „Бдење Душе“;
27. јануар - НОВИ БЕЧЕЈ, Народна библиотека, промоција књиге „Бдење душе“ и истоименог карловачког филмског фестивала са пројекцијом филмова;
07. фебруар - БЕОЧИН, КЦ општине Беочин: пројекција избора награђених филмова на 1. и 2. фестивалу „Бдење душе“;
13. фебруар - БЕОЧИН, КЦ општине Беочин: Пратећи програм 2. фестивала: Изложба фотографија „Бисери фрушкогорског Атоса – 16 година бдења душе“, и пројекција филма „Клетва“;
02. март - СОМБОР: Културни центар „Лаза Костић“, Пратећи програм 2.

Фестивала БДЕЊЕ ДУШЊ: Изложба фотографија „Бисери фрушкогорског Атоса“ са пројекцијом филма „Клетва“;

20. март - ЗРЕЊАНИН, Културни центар, Пратећи програм 2. Фестивала бдење Душе“: Изложба фотографија „Бисери фрушкогорског Атоса“ са пројекцијом филма „Клетва“;

16. април - ВРШАЦ, НП „Стерија,, : пројекција избора награђених филмова на 1. и 2. фестивалу „Бдење Душе“;

14. мај - КИЦ ФУТОГ: пројекција избора награђених филмова на 1. и 2. фестивалу „Бдење Душе“;

15. мај - КИЦ ФУТОГ: Пратећи програм 2. Фестивала бдење душе,,: Изложба фотографија „Бисери фрушкогорског Атоса“ са пројекцијом филма „Клетва“;

27. јуни - СР.МИТРОВИЦА, Музеј Срема: Изложба фотографија фотографија „Бисери фрушкогорског Атоса,, са пројекцијом филма „Клетва“

1. јули - НОВИ САД, Новосадски клуб: пројекција избора награђених филмова на 1. и 2. фестивалу „Бдење душе“;

2009. у иностранству (Дијаспори)

07. фебруар - ВАШИНГТОН: Градска кућа, сала број 500; пројекција Главног програма 2. Филмског фестивала „Бдење душе“;

03. јуни - БУДИМПЕШТА: Културни и документациони центар Срба у Мађарској: Пратећи програм 2. Фестивала БДЕЊЕ ДУШЕ,,: Изложба фотографија „Бисери фрушкогорског Атоса“ са пројекцијом филма „Клетва“;

Број одржаних пројекција и градова домаћина за 33 месеца
(од 19. октобра 2007. до краја septembra 01. јуна 2010.)

у 27 градова у Србији и

8 градова у иностранству (Дијаспори)

укупно: 108 дана / програма / пројекција,

на 3 континента: Евопа, Северна Америка и Аустралија

До сада уговорене репризе за 2010.

Програми са 3. ФИЛМСКОГ БДЕЊА ДУШЕ током 2010. године:

- а. Први програм: “Капија”, аутор Милан Белегишанин, РТВ Војводине, 11’,
“Крст под Шаром”, аутор Слободан Симојловић, Етно-музиколошко друштво Србије, Београд, 33’,
“Прошетајмо до Косова”, аутор Игор Пожгај, ТВ Бањалука 53’
- б. Други програм: “Стрван Сремац, аутор Мики Стаменковић, Фокус Ниш, 25’
“Храм”, аутор Бранко Лазић, ТВ Бањалука, 55’

Градови који су већ репризирали програме и 2010.:

1. Херцег Нови, Црна Гора
2. Беоцин,
3. Черевих,
4. Брбас,
5. Горњи Милановац (Избор филмова са сва три “Филмска Бдења душе”, 4 програма у четири дана)
6. Сремска Митровица

Градови у најави:

7. Зрењанин,
8. Ириг,
9. Ниш,
10. Нови Бечеј,
11. Сомбор,
12. Ваљево,
13. Србобран,
14. Кула
15. Рума,
16. Пожега,
17. Панчево,
18. Београд
19. Беоцин

У иностранству:

1. Вашингтон, САД (већ приказали)
2. Чикаго, САД (већ приказали)
3. Будимпешта, јесен 2010
4. Темишвар, Румунија 14. и 15. oktobar 2010.
5. Њујорк, САД јесен 2010.
6. Сиднеј, Аустралија јесен 2010.
7. Беч, Аустрија
8. Сан Франциско, САД
9. Херцег Нови, Црна Гора, јануар 2011.
10. Требиње, БиХ
12. Бањалука, Република Српска

www.bdenjeduse.co.rs

Срђан Илић
Мирослав Бата Петровић